

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/901/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112212972
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112212972.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa BL H. debt, s.r.o., so sídlom N., S. XX, IČO 45 535 108, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Z. - S., s.r.o., so sídlom N., S. XX, proti odporkyni O. A., bytom mesto H., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Z., A. XX, IČO: 42 264 154 zastúpeného JUDr. M. G., advokátom, so sídlom Y. B., D.. M. V. 1, o zaplatenie 1.028,74 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 27. augusta 2013 č.k. 15C/18/2012-82 takto

rozhodol:

Odvolačí súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku IV. o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e.**

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I. odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 193 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 50,43 eur za obdobie od 19.05.2009 do zaplatenia, zo sumy 48,63 eur za obdobie od 19.06.2009 do zaplatenia, zo sumy 46,97 eur za obdobie od 19.07.2009 do zaplatenia, zo sumy 46,97 eur za obdobie od 19.08.2009 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku II. konanie o návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie 835,74 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 19.09.2009 do zaplatenia zastavil. Vo výroku III. odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Vo výroku IV. navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ náhradu trov konania v sume 86,27 eur za trovy právneho zastúpenia, k rukám JUDr. M. G., advokáta, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odporkyňa ako účastník a spoločnosť Slovak H., a.s. ako podnik uzatvorili dňa 24.6.2006 zmluvu o pripojení, v zmysle ktorej zmluvy sa podnik zaviazal poskytovať odporkyni služby vysokorýchlostného internetu a odporkyňa sa zaviazala platiť za poskytované služby cenu podľa platnej tarify. Odporkyňa ako účastník a spoločnosť Z. H., a.s. ako podnik uzatvorili dňa 28.2.2008 zmluvu o pripojení, v zmysle ktorej zmluvy sa podnik zaviazal poskytovať odporkyni služby Magia, a odporkyňa sa zaviazala platiť za poskytované služby cenu podľa platnej tarify na poskytovanie elektronickej komunikačnej služby Magio. Z faktúr podniku na odporkyňu vyplynulo, že podnik vyfakturoval odporkyni cenu za poskytnuté služby v celkovej sume 193,- eur. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa o zaplatenie 193 eur s príslušným úrokom z omeškania bol podaný dôvodne. Odporkyňa sa zmluvne zaviazala platiť spoločnosti Z. H., a.s. za poskytnuté služby dohodnutú cenu. Z ceny poskytnutých služieb, ktoré menovaná spoločnosť vyfakturovala odporkyni vyššie uvedenými faktúrami v celkovej sume 193 eur však odporkyňa neuhradila v lehote splatnosti jednotlivých faktúr nič. Pohľadávka na zaplatenie uvedenej ceny za poskytnuté služby proti odporkyni bola preukázaná právnym nástupcom vyššie menovanej spoločnosti postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok na navrhovateľa. Navrhovateľ sa teda v súlade s ustanovením § 80 písm. b) O.s.p. domáha aby súd rozhodol o splnení povinností, ktoré odporkyni vyplývajú z uzatvorenej zmluvy - záväzkového vzťahu medzi účastníkmi,

konkrétne povinnosti zaplatiť cenu poskytnutých služieb. Preto súd odporkyňu zaviazal na zaplatenie navrhovateľom uplatnenej ceny služieb 193 eur. Keďže odporkyňa v stanovenej lehote splatnosti jednotlivých faktúr nezaplatila navrhovateľovi dlžnú cenu služieb, dostala sa s plnením svojho peňažného dlhu do omeškania a navrhovateľovi vzniklo právo požadovať od nej aj úrok z omeškania z každej jednotlivéj fakturovanej dlžnej sumy a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr. Súd odporkyňu uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi popri istine aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 50,43 eur za obdobie od 19.05.2009 do zaplatenia, zo sumy 48,63 eur za obdobie od 19.06.2009 do zaplatenia, zo sumy 46,97 eur za obdobie od 19.07.2009 do zaplatenia, zo sumy 46,97 eur za obdobie od 19.08.2009 do zaplatenia. Pokiaľ ide o navrhovateľom uplatňovanú zmluvnú pokutu 835,74 eur spolu s úrokom z omeškania, tu navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť a preto súd podľa § 96 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V danej právnej veci bola v konaní pomerne úspešnejšia odporkyňa, keď súd ju zaviazal na zaplatenie 193 eur a na druhej strane zastavenie konania v časti o zaplatenie 835,74 eur je potrebné z hľadiska procesnej úspešnosti považovať za jej úspech, kde by mala podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. právo na náhradu trov konania. V tomto zmysle je pomer úspechu odporkyne $62,48 \% / (835,74 \text{ eur} - 193 \text{ eur}) : 1.028,74 = 62,48 \%$. Odporkyňa si však náhradu trov konania neuplatnila a žiadne trovy konania jej doposiaľ ani nevznikli, a preto súd podľa § 151 ods. 1 O.s.p. odporkyňu náhradu trov konania nepriznal. Na druhej strane si právo na náhradu trov konania uplatnil vedľajší účastník na strane odporkyne a keďže pomerný úspech odporkyne vo veci sa vzťahuje aj na neho, súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal proti navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v pomernej časti 62,48 %. Trovy vedľajšieho účastníka predstavujú trov jeho právneho zastúpenia v konaní, ktoré tvorí tarifná odmena 61,41 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia + 7,63 eur režijný paušál, tarifná odmena 61,41 eur za písomné vyjadrenie k návrhu navrhovateľa + 7,63 eur režijný paušál. Výška tarifnej odmeny za úkony advokáta vedľajšieho účastníka bola vypočítaná podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Celkovo tak trovy konania vedľajšieho účastníka sú 138,08 eur, z čoho 62,48 % je 86,27 eur. Povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania v sume 86,27 eur uložil súd navrhovateľovi k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku IV. o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelne bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012. Uviedol, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu (§ 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo správnom konaní. Dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Podľa názoru navrhovateľa ide len o hromadný vstup združenia na ochranu spotrebiteľa, ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. Poznamenal, že vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Do konania teda nepriniesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku, bez vzťahu konkrétnemu prípadu. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Navrhovateľ uviedol, že podstatnou

podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka (na ktorého sa vzťahujú ustanovenia § 93 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku) je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 05.02.2013, sp. zn. 3 Cdo 188/2012. Súd musí mať vždy jasno či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Na zistenie vyššie uvedeného stanoviska účastníka nie je možné použiť domnienku podľa § 101 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 220 Občianskeho súdneho poriadku rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania neprizná a zaviazá ho nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 46,22 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporkyni zaplata sumy 1.028,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 50,43 eur za obdobie od 19.05.2009 do zaplata, 9 % zo sumy 48,63 eur za obdobie od 19.06.2009 do zaplata, 9 % zo sumy 46,97 eur za obdobie od 19.07.2009 do zaplata, 9 % zo sumy 46,97 eur za obdobie od 19.08.2009 do zaplata a 9 % zo sumy 835,74 eur od 19.09.2009 do zaplata a trov konania. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 193,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 50,43 eur za obdobie od 19.05.2009 do zaplata, zo sumy 48,63 eur za obdobie od 19.06.2009 do zaplata, zo sumy 46,97 eur za obdobie od 19.07.2009 do zaplata, zo sumy 46,97 eur za obdobie od 19.08.2009 do zaplata, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Konanie o návrhu navrhovateľa v časti o zaplata 835,74 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 19.09.2009 do zaplata zastavil. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu neuplatnila. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania vo výške 86,27 eur za trovy právneho zastúpenia, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Odôvodnil to skutočnosťou, že v danej veci bola v konaní pomerne úspešnejšia odporkyňa, keď súd ju zaviazal na zaplata 193,- eur a na druhej strane zastavenie konania v časti o zaplata 835,74 eur je potrebné z hľadiska procesnej úspešnosti považovať za jej úspech. Pomer úspechu odporkyne je $62,48 \% (835,74 - 193,-) : 1.028,74 = 62,48 \%$. Vzhľadom k tomu, že pomerný úspech odporkyne sa vzťahuje na vedľajšieho účastníka, priznal mu náhradu trov konania v pomernej časti 62,48 %. Celkovo trovy konania vedľajšieho účastníka sú 138,08 eur, z čoho 62,48 % je 86,27 eur.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

Ust. § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V posudzovanej veci navrhovateľ nespochybňuje pomerný úspech vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní. Namietá, že trovy vedľajšieho účastníka nezodpovedajú účelnému bráneniu uplatňovaného práva.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom k tomuto zákonnému ustanoveniu je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Pokiaľ teda spory majú povahu sporov spotrebiteľských, môže sa konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov. OZ právna pomoc spotrebiteľom má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu, a keďže podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. účasť v konaní mu je umožnená zákonom, nemusí preukazovať ani právny záujem na výsledku sporu.

V danom prípade sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý uložil navrhovateľovi, ktorý bol v konaní menej úspešný (62,48 % čistý úspech odporkyne), zaplatiť pomernú náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporkyne), čím mu v prípade pomerného úspechu v tomto konaní nemožno uprieť právo na náhradu pomerných trov konania, keďže vedľajší účastník bol zastúpený advokátom. Z ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. vyplýva, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Vedľajší účastník má preto právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania (prípadne pomernú náhradu trov konania), v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. Neobstojí preto argumentácia navrhovateľa, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov a má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam, keďže nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Neobstojí ani argumentácia, že vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv odporkyni ako spotrebiteľovi, keďže v uvedenom prípade poskytol odporkyni právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd sa nestotožňuje s námietkami navrhovateľa, že vedľajší účastník vo svojej právnej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej moci, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Pokiaľ aj vedľajší účastník vo svojej argumentácii používa argumenty vychádzajúce zo súdnej praxe, Občiansky súdny poriadok takýto spôsob obrany nevylučuje. Nemožno prehliadnuť, že aj navrhovateľ v obdobných právnych sporoch na uplatnenie svojho práva používa rovnakú argumentáciu, čo je odvolaciemu súdu známe z úradnej činnosti.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.